

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica VI. post Pentecosten.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

læsus sum potius ab illo. Non est hæc Christi exceptio, absolutè dictum est. Si recordatus fueris quod frater tuus aliquid habeat adversum te, vade prius &c. Vide ergo, an te expediat tuas potius calvas excusationes, an Christi propositiones observare?

7. *Tunc veniens offeres manus tuum.*

QUOD munus? non tam illud relictum quam novum allatum, munus inquam amoris, Concordiæ, pacis, mansuetudinis, munus humilitatis, munus patientiæ, munus obliterationis injuriæ. O munera gratissima Christo! sine his ad cælum malè acceditur, Beati pacifici quoniam filii Dei vocabuntur. Si filii Dei erunt, etiam munera eorum grata erunt. Vade & tu fac similiter.

DOMINICA VI.

post Pentecosten.

1. *Misereor super turbam.* Marc. 8.

CONSIDERA anima mea JESUM residentem in monte modico, hoc est, Panis specie, stipatumque discipulis suis, scilicet immensis Cælitum choris, ab illius Sapientiæ ore pendentibus, aperire illos benignissimos oculos misericordiæ & miserationis, eosque super multitudines hominum, superque multiplices miseras ipsorum (ac potissimum super tuas quæ maximæ sunt infirmitates) ponentem commoveri mirabiliter ad benefaciendum omnibus, nec valentem dissimulare vehementiam affectûs, exclamare; Misereor super turbam. Ex quibus verbis intelliges, ô anima mea, quàm bonum Dominum habemus

g. DRUCE =
bicki
oper: ascel,
Tomus III
N: V
58

e Christi
 cordatus
 aduersum
 ediat tuas
 propo-
 n.
 um quam
 amoris,
 nus hu-
 bliterat
 sine his
 quoniam
 t, etiam
 tu fac si-
 I.
 &
 entem in
 ie, stipa-
 sis Cæli-
 tentibus,
 ericordia
 lines ho-
 ipforum
 sunt in-
 biliter ad
 dillimu-
 e; Mife-
 atelliges,
 m habe-
 mus

us, quàm ad benefaciendum facilem, nam ad
 aliud prostat istic in altari, nisi ad hoc ut
 misericordiam suam effundat, si modò absit qui
 gnè hauriat. Vis misericordiam? accede, Fons
 est, si fitis bibe. Horreum & penu est, si esu-
 comedere: Thesaurus est, si pauper es, fume:
 nis est, si alges calesce; Medela est, si ægrotus
 mare. Denique, ait, Misereor super turbam,
 est, scio in hac turba multos esse miseros &
 afflicto, ego autem omnium misereor,
 ullum planè miseriæ & afflictionis genus exci-
 pens. Hic tu etiam anima mea ingredi in
 Jesu Christi viscera misericordiæ, tam late
 patet; & cogita quàm bene fuerit tibi, à tua
 stantia usque huc, manere in ista domo! quoties
 iram Dei & pœnam merueras, & tamen hæc
 domus te tenuit, cujus nomen est misericordia,
 cuius inscriptio, Misereor: semper scilicet, omni
 tempore, omni ætate, omni culpâ, omni malo,
 omni genere miserationis, dans & Corpori &
 animæ vitam, victum, esse naturæ, gratiæ, glo-
 riæ jucundum, utile, honestum, omnia. Vide
 gitur quàm dignè ad hanc misericordiæ do-
 mum, arcemque accedas! Conare quàm di-
 gnissimè venire, quod si te indignum agnoscis,
 tamen ingredi, sciens quia porta Domus
 hujus Misereor vocatur, & fatere lubens Christo,
 quod tota vita tua & totum esse sit aliud nihil,
 quam jure & continuum ejus Misereor.

2. *Misereor super turbam.*

Considera quàm verè à Davide dictum sit, à
 Divo Francisco usurpatum, illud; Jacta
 cogitatum tuum in Domino & ipse te enutriet;
 tem illud; Dominus regit me & nihil mihi de-
 erit,

erit,

erit, in loco pascuæ ibi me collocavit. An non locus iste pascuæ, ubi septem panibus 4000. hominum pasta sunt? & quidni tu fidas certissimæ Dei providentiæ? Sanè D. JESUS melius novit necessitates tuas, magis te amat quam tu, plus potest quàm tu, ergo etiam faciliùs, melius providebit, quàm tu, fide ergo illi.

3. *Misereor super turbam.*

CONSIDERA quam item verè dictum sit illud à Christo Domino; Primùm quærite regnum Dei & justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis. Exemplum habes in hac turba, oblita cibi corporalis quærit cibum animæ. Christum triduo sustinent, audiunt, sequuntur. Quid Christus? O turbæ, cibum animæ quæritis, corporum obliviscimini, Misereor super turbam; utrumque illi panem me suppeditare oportet, ut fidelis in meis verbis inveniar: dabo cibum animæ, adjiciam cibum corporis, hictu disce, quod si serius aut accuratus esse voles in iis quæ ad Deum & animam pertinent, Deus tibi in copia adjecturus sit ea, quæ corpori necessaria sciet.

4. *Misereor super turbam.*

CONSIDERA quam dulcia esse debeant verba hæc animæ pænitenti, Misereor super turbam. His enim verbis aperit Christus viscera misericordiæ super peccatorem; plane ut mater, videns lugere infantem, ejus lacrymas ubere cohibet, eumque demulcet, veluti mater plena lactis habens ubera, quærit lactentes quamvis alienos, eosque lactat. Sic enim Dominus JESUS, habens plenum misericordiæ pectus, quærit illam super turbas effundere. Unde etiam non

mife-

g. DRUCE =
bicki
oper: ascel,
Tomus III
N: V
58

An non
 000. ho-
 ertissima
 us novit
 tu, plus
 lius pro-
 fit illud à
 erite re-
 nna adji-
 ac turba,
 animæ.
 quuntur,
 e quari-
 per tur-
 ditare o-
 r: dabo
 s, hictu
 voles in
 Deus tibi
 necessa-
 nt verba
 pper tur-
 s viscera
 e ut ma-
 as ubere
 ter plena
 quamvis
 inus JE-
 , quærit
 riam non
 mise-

miseretur super Apostolos, quia nempe non
 pus erat sanis medico, sed male habentibus,
 nos sine dubio in turbis videt esse non paucos.
 inam Domine JESU, oculus tuæ misericordiæ
 tueatur aliquando turbam meam, & dicat, Mi-
 seor super turbam! revera enim pro sua per-
 turbatione vehementi & frequenti non habent
 quod manducent; & si tu dimiseris eam jeju-
 am, deficiet in viâ; quæque nunc aliquantum
 sustinet, adhærens tibi & ambulans post te,
 ostea nisi tu adjuveris, sique iniquitates ejus
 servaveris Domine, quis sustinebit? Adjuva
 os Deus salutaris noster, omnes quicumque tibi
 consistemur miseriam nostram, de longè venimus
 te, de portis, mortis & inferni faucibus con-
 cersi, nondum sani planè & firmi, sed adhuc an-
 quorum scelerum percussi ulcere & turbati
 conscientia memoresque pristinorum mundi &
 arnis sordium, lento gressu venimus ad te, ut
 tineamus misericordiam. Revertimur ad te
 acatum à te irato, ne rejicias, ne repellas nos in
 nem à facie tua, neque etiam confundas preces
 oltras ante Te.

§. *Misereor super turbam.*

Miseretur super turbam præsentem, qui miser-
 tus fuerat ante super eandem absentem,
 enim non misericordia illius est qui præsens
 est? ita omninò; misertus erat turbæ ut ad
 um veniret, nunc miseretur ut apud illum per-
 veret. Venisti ad Deum anima mea, miseri-
 cordia illius est, quia dicit Christus, nemo venit
 ad me, nisi Pater meus traxerit eum, Pater utique
 misericordiarum, & rursus. Nemo venit ad
 patrem, nisi per me, qui sum ipsa Patris miseri-
 cordia.

cordia. Ergo misericordiae Dei sunt, quia con- in forte
sumpti non sumus in saeculo, non computruimus miseri
in peccatis, non damnati cum hoc mundo! Sed max
putasne propriae tuae virtutis est, quod apud illum aratilli
perseveras, & perseverare vis? Et quidem tua teis da
hoc loco peccata jam merebantur ejici, nunc mereor
una tecum, quoniam in Domo Domini fecisti ma, ute
scelera multa, & in domo Sanctorum iniqua gef- mi JE
sisti, sed tamen hucusq; pepercit tibi oculus Dei, diant t
quia pretiosa fuit in conspectu ejus anima tua. in viis
Deinde tua inconstantia in bonis solita, quoties s; nec
te a proposito viae istius resilire fecisset, nisi pro- infern
hibuisset ille, qui statuit pedes hominum supra ne celo
petram quasi cervorum, cuique non difficile le- ventium
vissimam plumam contra omnium ventorum go, mitt
furias tenere immotam, plane ac si esset vultus
aliquis mons & immobilis. O quoties fuissent Vides
turbae in corde meo excitatae, tot religiose vitae exp
molestis, laboribus, casibus, eventibus, sed pro- Christus
hibuit turbas qui miseretur super turbas. Gra- te prov
tia tibi Domine Jesu, qui misereris omnium, qui ia te r
potes omnia. lex ne te
autem

6. *Misereor super turbam.*

SI tantum miseretur super praesentem, quid deficiunt
putas quantum miseretur super absentem. defatigat
O si intelligas quantum misericordia illa Christo tuberculo
dolet, quando turbas multas alibi videt, apud se moram s
autem non habet. O si intelligamus, quanto- tantam a
pere cupiat ad se adduci turbas elongatas a se, ta in eru
ut illis frangat panem vitae! o vos Apostoli, o tro.
viri Apostolici. quid agitis, quid cessatis Christo 8. U
adducere turbas ut misereatur illarum? Turbz VOx p
sunt? Esto; Sed Christus earum misereri vult, qui
& paratus est, & clamat, Misereor super turbam. quilibet
An

g. Druze =
Bicki
opere asce
Tomus III
N: V
58

quia con- in fortè ad illum adduci nolunt? Suadete illis,
 outruimus misericordiam Christi promittite, ostendite
 ndo! Sed is maximè opus esse misericordiâ; & rursus
 apud illum rarissimam illis esse misericordiam. Ecce in
 idem tua areis dat vocem suam, ecce in desertis clamat
 ici, nunc misereor super turbam. Adesnum ô turba, fe-
 nini fecisti ma, utere, Quis mihi det ut aliquando dignus
 niqua ges- in mi Jesu ad Te turbas populorum ducere! ut
 culus Dei, adiant te, ut discant facere justificationes tuas,
 anima tua. in viis tuis ambulare, ut planè à turbis desertus
 , quories nec solus Dæmon, turbatim pellat animas
 , nisi pro- in infernum, sed tu turbis comprimaris, regnum-
 um supra ue cælorum vim patiatur à multitudine conten-
 difficile le- entium intrare per angustam semitam. Ecce
 ventorum ego, mitte me Domine.

7. *Deficient in via.*

Vides Christi sollicitudinem, an tu nunquam
 expertus similem? ô quoties defecisti, &
 Christus te refecit! ô quoties defecisses, nisi
 te providisset! & nunc scito gratiam illius esse
 tua te robustum esse sentis; pete autem sup-
 ex ne te permittat in hac via deficere. Recogi-
 autem varios modos deficiendi in via. Nam
 deficiunt, vel ob penuriam alimentorum, vel ob
 defatigationem, vel ob claudicationem, vel ob
 tuberculos in pedibus natos ex attritione, vel ob
 moram spontaneam, vel ob detentionem vio-
 entam ab aliquo, vel ob seductionem de via re-
 ta in erroneam, vel denique ob regressionem
 trò. Vide ne aliquo istorum modo deficias.

8. *Unde illos poterit quis saturare panibus.*

Vox pigri operarii circa animas Christi san-
 guine redemptas; Vox pusillanimis &
 qualibet difficultate sese deterreri sientis circa
 ani-

animarum curam; Vox superbi operarii, qui nonnisi cum omni commoditate & sufficientia temporalium, vult laborare circa animarum curam, nonnisi loca honorata & frequentia, illustres cathedras, auditorem nobilem requirit, & benefactores, lautas tractationes; si hæc desint continuo erumpit in quæstionem, unde illos quis poterit saturare in solitudine? O stulte! quærendum fuit, quot panes habetis? quantum laboris, animi, virium, attulisti? quo cum desiderio animas curandi huc venisti? cur non petis ut benedicat Iesus? Vide ut septem panibus & pisciculis paucis benedixit. Ecce ita saturati sunt, & tulerunt fragmenta quæ superaverant septem sportas, erant autem qui manducaverant quasi 4000. Nunc ad calculos revoca omnia, exigè quid sis, quid possis, quàm bene habeas! O homo Dei, zelus animarum & amor Sanguinis Christi, ista non reputat, non æstimat, contemnit etiam dum adsunt, quânto magis absunt!

9. Quot panes habetis? septem.

Considera hos septem panes esse septem magnas Dei misericordias à Deo homini præstitas. Prima est Præservatio à peccatis multis, in quæ alii inciderunt & ego potui. Non est enim peccatum quod fecit homo, quod non possit facere alter homo. 2. Expectatio ad pœnitentiam, cum tamen multi propter leviora & pauciora jam ardeant in inferno, eo quod sine dilatione à Deo sint justè puniti. 3. Remissio peccatorum tantorum, tam facilis, tam frequens! dixi Peccavi, & Dominus quoque transtulit peccatum meum à me. 4. Collatio gratiæ & donorum tam variorum; & quid pre-

g. Druez =
Bicki
operi ascet.
Tomus III
N: V
58

avarii, qui
 efficientia
 rum cu-
 ia, illu-
 quirit, &
 nec desint
 vide illos
 stulte!
 quantum
 am desi-
 non pe-
 panibus
 saturati
 traverant
 caverant
 omnia,
 habeas!
 Sanguis
 t, con-
 absunt!
 mag-
 ni præ-
 is mul-
 potui.
 homo,
 xpecta-
 propter
 no, eo
 niti. 3.
 facilis,
 is quo-
 4. Col-
 & quid
 pre-

etiosius Gratia Dei; non comparabitur ei au-
 tum neque argentum. 5. Consideratio poenæ
 ternæ quam merueras; potuit enim Deus cul-
 pam dimittere, sed tamen in æternum punire,
 ut defacto, etsi dimittit temporalem; tamen
 poenam relinquit. 6. Largitio perseverantiæ in
 no, Columnæ cæli ceciderunt & confractæ
 erunt, & quis mihi pollicebitur perseverantiam?
 nimirum qui dicit, eum qui venit ad me in
 similitudine cordis, non ejiciam foras. 7. Re-
 ceptio in gloriam, ubi videtur Deus facie ad fa-
 cem. Vide ergo anima meane divitias bonita-
 tæ Dei contempnas, ne tantis beneficiis existas
 ingrata, sed servias illi corde perfectissimo.

10. *Quot panes habetis?*

Septem Panes septem Ecclesiæ Sacramenta
 sunt à Christo instituta, Apostolis eorum-
 que successoribus ad administrandum tanquam
 dividendum inter turbas, commissa, his 4000.
 nec est infiniti homines saturantur, nec tamen
 vacuatur virtus Sacramentorum! cum merita
 Christi sint infiniti pretii. Attende ergo, quan-
 tum totus mundus Christo debeat pro tantis
 panibus! quàm vulgò hi panes contempnantur, præ-
 tium aliqui, quàm rari eorum virtutem sciant
 valorem! Tu vero conare, quantum in te,
 compensare Christo aliorum negligentiam. Ad
 hæc, hi septem panes possunt vocari. Septem
 dona Spiritus S. Donum scilicet Sapientiæ, In-
 tellectus, Scientiæ, Consilii, Fortitudinis, Pieta-
 tis, Timoris Dei. His panibus vescuntur ani-
 mæ triduo Christum in solitudine sustinentes,
 per tres vias ad eum accedentes, nempe Purga-
 tivam

V. P. Druzb. Op. X.   O

tivam, Illuminativam, Unitivam sequentes Christum, Crucemque suam tollentes.

DOMINICA VII.

Post Pentecosten.

1. *Attendite.* Matt. 2.

Omnis animæ meæ vires sensusque ac intentiones, attendite quid nunc agere, & quantis mysteriis assistere, atque cui majestati comparere debetis! intelligite, tandem aliquando, quod qui indignè manducat & bibit Corpus Sanguinemque Domini, judicium sibi manducat & bibit, non dijudicans corpus Domini, non attendens quid audeat, quid præsumat, quid agat. Attende tu anima, quantus & quis sit iste ad quem accedis! cum qua præparatione humilitatis, puritate, devotione, desiderio, fide, charitate accedis? Quid abs te debeatur illi majestati, cui creaturæ omnia simul nihil dignum præstare possunt. Hæc attende & penetra bene.

2. *Arbor bona bonos fructus facit.*

Cogita Ecclesiam Christi paradisum esse: in eo quot Christianos, tot arbores fructu faciendæ idoneas contineri, easque pro distinctione Statutum varii generis. Invenias hic arbores Scientiæ, nempe Doctores. Invenias ficus grossos suos proferentes, amygdalos, olivas fructiferas, Palmas, Libani cedros, vites abundantes, aliasque complures arbores, ut meritò dicat. Sponsa sponso omnia poma nova & vetera dilectè mihi servavi tibi. Inter has omnes arbores cogita excellere

g. Druez =
bicki
oper: ascel
Tomus III
N: V
58